

H.M. Dronning Margrethe II's tale ved Naalakkersuisuts gallamiddag

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

21. juli 2015

Sted

Nuuk, Grønland

Med vor ankomst her til Nuuk er vor lange rejse i Grønland ved at nå sin afslutning. Fra Grønlands østkyst over det nordligste Grønland og ned langs Vestkysten har Prinsgemalen og jeg set, guset og oplevet nyt. Grønland er i sandhed "Nuna Asiilasooq" – "et vidtstrakt land", og min mand og jeg har som altid på alle dele af rejsen glædet os over mødet med det smukke land med dets hjertevarme og gæstfri befolkning. Den lange rejse har bragt os til bygd og by, og vi har undervejs oplevet såvel glæden ved og stoltheden over traditionen som lysten og viljen til innovation og til at gå nye veje.

På mit eget livs rejse har Grønland altid været der. Mine forældres kærlighed til landet gik i arv til os børn, og jeg længtes som barn efter selv at opleve denne del af Kongeriget. I 1952 var mine forældre på en længere rejse, hvorfra de hjembragte dragter til mine søstre og mig som en gave fra det grønlandske folk. Vi blev fotograferet på Gråsten Slot, og billedet af de kærlige forældre og tre lidt betuttede, men nysgerrige og stolte, småpiger i grønlandsk nationaldragt gik vidt omkring. Og det billede har haft et langt liv, må jeg konstatere, for jeg har stadig den glæde undertiden at møde det her i Grønland.

Da jeg som ung tronfølger første gang besøgte Grønland og gik de første skridt i nye, hvide kamikker, stod Grønland ved en skillevej. Et nyt og moderne Grønland, med centrum i byerne og med fiskeriet som det vigtigste erhverv, var ved at udvikle sig, samtidig med, at man kunne møde familier, som levede på ganske traditionel vis langt fra supermarkeder og etagehuse.

I årene, der fulgte, skete der en rivende udvikling i landet. En ny, stærk, ung generation fik udsyn gennem uddannelse og ønskede en nyordning af forholdet mellem Grønland og Danmark, således at man kunne få en større, direkte indflydelse på egne anliggender. Rammerne for det ny Hjemmestyre

udarbejdedes i samarbejde mellem Danmark og Grønland, og det var med stor glæde, at jeg 1. maj 1979 som Dronning – og nu i den modne kvindes røde kamikker – kunne overrække Hjemmestyreløven til Landstingets nestor, Lars Chemnitz.

Den udvikling, der blev sat i gang med Hjemmestyrets indførelse, førte naturligt frem til Selvstyrets indførelse i 2009. Løven om Grønlands Selvstyre var og er en naturlig fortsættelse og udbygning af den grundlæggende idé bag hjemmestyreløven, nemlig at beslutninger om udviklingen af det grønlandske samfund træffes af det grønlandske folk.

Fra mit første besøg i Grønland og til i dag er der sket en kolossal udvikling. Fra at være et fjernt, eksotisk og vanskeligt tilgængeligt land, er Grønland i dag en ligeværdig del af Rigsfællesskabet med udsyn til en globaliseret verden, der rykker stadig tættere på. Set med disse briller er Grønland i 2015 et helt andet land end Grønland i 1960; og alligevel føler jeg, at der går en stærk, rød tråd fra dengang og til i dag.

Den røde tråd binder Grønlands mennesker sammen, og den binder Danmark og Grønland sammen. Vi vil hinanden det godt, og vi arbejder sammen og hver for sig for at skabe et levende og udviklende fællesskab til gavn for vore befolkninger.

Jeg har noteret mig, at diskussioner om sprog og identitet spiller en stærk rolle i disse år. Det er godt og naturligt, at et land og et folk i globaliseringens tidsalder standser op og spørger sig selv: hvem er vi, hvad er vores værdier, og hvad har betydning for netop os? Det er vigtigt at få etableret dette VI og OS; men det er lige så vigtigt, at disse overvejelser ikke leder til, at man begynder at tænke i OS og DEM. Det er mit ønske for Grønland, at samtalen om ligheder og forskelle vil styrke mangfoldigheden, åbenheden og sammenholdet for alle i dette smukke land.

Efter mange, lange og oplevelsesrige rejser i Grønland med Prinsgemalen og vore sønner er mine røde kamikker nu gået så godt til, at jeg synes, at jeg kan mærke det grønlandske grundfjeld igennem dem. Som De ved, lever kærligheden til Grønland lige så stærkt i Kronprinsen og Kronprinsessen som i Prinsgemalen og mig. Og sidste sommer havde vi den glæde at se små fødder i helt nye kamikker, da Kronprinsparret for første gang besøgte Grønland med deres børn. Det var

en ganske særlig glæde for Prinsgemalen og mig, at vore børnebørn allerede i en tidlig alder kunne få et nært forhold til Grønland, som kan følge dem gennem deres opvækst.

Overalt på denne rejse er Prinsgemalen og jeg blevet mødt med hjertelighed og hengivenhed. Hengivenheden er gensidig, for Grønland lever i vore hjerter. Jeg vil bede Dem, hr. landsstyreformand, om at overbringe vor tak for den store venlighed, vi har mødt.

Vi ser begge frem til vort næste besøg, for under denne rejse i Grønland har vi begge kunnet glæde os over at se de meget velholdte byer og bygder, der vidner om folks stolthed over deres eget sted og deres bevidsthed om, hvor de hører hjemme. Jeg vil ønske for alle unge som gamle at de, også når de drager ud for at udvikle sig yderligere, altid vil være deres rødder bevidst og altid vil føle sig forpligtet til at medvirke til at udvikle det grønlandske samfund.

Jeg ønsker fortsat lykke og fremgang for Grønland og det grønlandske folk.

Kilde

kongehuset.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Festtale, Kongehuset

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/h-m-dronning-margrethe-ii-s-tale-ved-naalakkersuisuts-gallamiddag-2015>